

- 2) *Udvidelse af bygherrekreds*. Bygherrekredsen for ældreboliger udvides, således at amtskommunerne kan tilvejebringe ældreboliger til brug for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap.
- 3) *Støtte til etablering af servicearealer*. Der åbnes mulighed for statslig støtte til etablering af servicearealer til nye ældreboliger samt – inden for en årlig kvote på 500 boliger – til eksisterende ældreboliger i form af servicearealtilskud på maksimalt 4.000 kr. årligt pr. boligenhed i bebyggelsen.

Herudover indføres en decentral klageadgang over anvisning til ældreboliger, en ret til refusion af individuel boligstøtte fra den tidligere opholdskommune ved flytning over kommunegrænser samt ændrede regler for bortfald af boligydelse ved flytning til plejehjem m.v.

Endelig indeholder forslaget en række ændringer hovedsagelig af mere redaktionel og teknisk karakter.

I forhold til lovforslag nr. L 265 er der på baggrund af en høring over forslaget foretaget nogle ændringer i lovforslaget. Blandt disse kan nævnes, at kredsen af ejere af servicearealer begrænses til kommuner og amtskommuner, og at det alene er disse, der kan modtage servicearealtilskud. Der gives en særlig tilskyndelse til, at en kommune kan ombygge plejehjem, som den ejer i en anden kommune. Videre foreslås, at opsigelsesvarslet for plejehjemsboliger skal være én måned, når lejeren er død uden at efterlade sig ægtefælle eller andre husstandsmedlemmer. Endelig udgår den tidligere foreslåede bestemmelse om, at en lejer vil kunne opsiges, når det er afgørende for opfyldelse af pågældendes særlige behov.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at lovforslaget vil indebære en forøgelse af aktiviteten på ældreboligområdet fra 3.300 til 3.500 boliger om året. De samlede offentlige netto-merudgifter herved er med betydelig usikkerhed beregnet til 0,0 mio. kr., 1,6 mio. kr., 4,6 mio. kr. og 7,5 mio. kr. i henholdsvis 1996, 1997, 1998 og 1999.

Herudover forudsættes det, at der ydes servicearealtilskud til etablering og forbedring af servicearealer i tilknytning til 3.500 ældreboliger om året. De statslige nettoudgifter i denne forbindelse udgør 0,0 mio. kr., 2,9 mio. kr., 8,4 mio. kr. og 13,5 mio. kr. i ovenfor nævnte år. Disse udgifter forudsættes finansieret som led i finanslovforhandlingerne på en sådan måde, at der ikke bliver tale om merudgifter som følge af denne del af forslaget.

Forslaget om ændrede regler for bortfald af boligydelse skønnes at medføre offentlige mindredudgifter i størrelsesordenen 10 mio. kr. om året.

Lovforslaget vurderes herefter med meget betydelig usikkerhed at indebære samlede offentlige mindredudgifter på 9,5 mio. kr. i 1996, 7,9 mio. kr. i 1997, 4,9 mio. kr. i 1998 og 2,0 mio. kr. i 1999.

Forslaget skønnes ikke at indebære væsentlige administrative, miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Endvidere ses forslaget ikke at have EU-retlige aspekter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om støtte til folkeoplysning. (Bestemmelser om deltagerbetaling m.v.).
(Lovforslag nr. L 33).

Ved lov nr. 445 af 14. juni 1995 om ændring af lov om støtte til folkeoplysning blev bl.a. reglerne om aflæggelse af regnskab og revision m.v. præciseret og samlet i ét kapitel.

I den dagældende folkeoplysningslovs regnskabsbestemmelser indeholdtes en bindende forudsætning om deltagerbetaling, som imidlertid ikke blev gentaget i de nyformulerede bestemmelser om regnskabsaflæggelse. Derved ophævedes utilsigtet den eneste bestemmelse om deltagerbetaling som tilskudsbetingsbetingelse.

Med lovforslaget søges kravet om deltagerbetaling genindsat i loven med en ny formulering. Det præciseres i kapitel 4 om tilskud til undervisning m.v. og i kapitel 5 om tilskud til aktivitet, at det er en betingelse for modtagelse af tilskud til virksomhed efter disse kapitler, at der er knyttet deltagerbetaling til virksomheden. Ligeledes præciseres i kapitel 6 a om regnskab og revision m.v., at kredsen skal dokumentere omfanget af den samlede deltagerbetaling.

Forslaget indeholder tillige som følge af vedtagelsen af lov nr. 449 af 14. juni 1995 om daghøjskoler og produktionsskoler en teknisk præcisering.

Forslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Skatteministeren (Carsten Koch):
Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).
(Lovforslag nr. L 34).

Lovforslaget går ud på at ophæve adgangen til fradrag for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer (såkaldte forsørgelseskontrakter) med virkning for ydelser, der erlægges efter udløbet af indkomståret 1995. Udgifter til sådanne ydelser er efter gældende regler fradragsberettigede ved indkomstopgørelsen med op til 10.000 kr. årligt.

I praksis er der fastlagt nærmere regler for, hvilke indholdsmæssige og formelle krav der skal være opfyldt, for at ydelser kan anses for løbende og dermed fradragsberettigede. Såfremt aftalen går ud på at erlægge en bestemt sum hvert år, skal yderen f.eks. – for at opnå fradragsret – være forpligtet for en periode, der normalt ikke må være kortere end 10 år.

Reglerne om fradrag for forsørgelseskontrakter har givet anledning til betydelige problemer gennem en lang årrække. I 1980'erne ændredes reglerne således fra et ubegrænset fradrag til den nuværende begrænsning på 10.000 kr. pr. år. Begrænsningerne var begrundet i, at de forsørgelsesforudsætninger, der oprindeligt har ligget til grund for fradragsretten, ikke er til stede længere i et samfund med et udbygget socialt sikkerhedssystem. Begrænsningerne var endvidere begrundet i de betydelige administrative vanskeligheder, der er forbundet til fradraget, ikke mindst fordi der typisk er tale om betalinger til udlandet.

Det er regeringens opfattelse, at de nævnte forudsætninger for fradraget i endnu mindre grad er til stede i dag med det veludbyggede sociale sikkerhedsnet. Private underholdsydelser af den omhandlede karakter bør være yderens indkomstopgørelse uvedkommende.

Hertil kommer, at de administrative/kontrolmæssige problemer i relation til fradraget ikke er blevet mindre. Tværtimod. Told- og Skattestyrelsen har således i efteråret 1994/foråret 1995 i samarbejde med en række kommuner

foretaget en undersøgelse af, om der sker misbrug af fradragsretten. Undersøgelsen er foretaget på baggrund af tidligere konstaterede misbrug af fradragsretten.

Undersøgelserne i de omfattede kommuner har vist misbrug af fradraget i et omfang, som må anses for uholdbart. Fradraget er ofte formelt i orden, men en nøjere undersøgelse af dokumentationen og forholdene i øvrigt giver ofte et andet resultat. Det fremherskende misbrugseksempel er kendetegnet ved, at der er involveret betalinger til udlandet. Det er karakteriseret ved, at ydelserne faktisk betales, men ikke til den, der ifølge kontrakten er berettiget hertil. Betalingen går til den forpligtede selv på en konto i hjemlandet og hæves dér eller kommer retur til Danmark.

I praksis må det anses for yderst vanskeligt for danske skattemyndigheder at foretage en blot rimelig kontrol af fradraget, idet en sådan i mange tilfælde bl.a. forudsætter oplysninger fra udlandet. En effektiv kontrol vil i sin yderste konsekvens kræve politiets bistand til tekniske undersøgelser af f.eks. dokumenters og underskrifters ægthed.

Det kan således fastslås, at der her er tale om et område, hvor de kontrolmæssige muligheder er særdeles vanskelige, og hvor en effektiv kontrol derfor er urimeligt ressourcekrævende.

Regeringen finder derfor, at tiden nu er inde til at foreslå fradraget for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer ophævet.

Lovforslaget ændrer ikke på fradragsretten for løbende ydelser til godkendte foreninger, stiftelser, institutioner m.v. eller religiøse samfund. Det samme gælder bestemmelserne om fradragsret for løbende ydelser, der udredes som led i en gensidigt bebyrdende aftale, f.eks. i form af en aftægtsforpligtelse indgået i forbindelse med generationsskifte i landbruget. Forslaget medfører heller ikke ændringer for fradrag for bidrag til ægtefælle og børn i tilfælde af separation og skilsmisse.

Lovforslaget vil medføre en forenkling af ligningsmyndighedernes arbejde, fordi kontrol med fradraget for forsørgelseskontrakter som tidligere nævnt er meget vanskelig.

Forslaget skønnes med en vis usikkerhed at medføre et årligt merprovenu i størrelsesordenen 75 mio. kr., heraf ca. 55 mio. kr. for kommunerne. Skønsmæssigt 15.000-20.000 personer benytter fradraget. Finansårsvirkningen for 1996 skønnes til ca. 40 mio. kr.